

TOTUL DESPRE DOPING

Tom Simpson succumbă pe șoselele Franței; Roger Riviere măturăse...; Jacques Anquetil refuză...; Roger Dewilde cade pe șoselele Flandrei — încheind un ciclu funest, în care gloria se joacă de-a v-ați ascunslea cu moartea. Fără acest tablou lugubru, fără o anumită psihoză, problema dopingului poate nici nu ar fi ajuns, sub ochii opiniei publice, flagelul, calamitatea care este. „Urișii șoselelor” au dat semnalul, îndreptându-i pe specialiști să vorbească despre „ciclismul chimic”. Dar, teamă ne e că practica periculoasă a dopingului are însușirea de a face proze-

lij, de a fi contagioasă și în alte domenii sportive. Caracterul înalt competitiv al sportului modern și năda celebrității ușor cucerite — explică multiplicarea rapidă a cazurilor de doping. Aci e cazul poate să adăugăm și progresul farmacologiei care inventă mereu — și le face publicitate! — produse excitante, deconectante, stimulatoare, tranchilizante, narcotice, droguri etc. Sînt sportivi care consideră miraculoase aceste mijloace. Cei profesioniștii le găsesc chiar justificarea, făcînd aluzie la pervinutul studenților, la cafeaua scriitorilor, la cognacul actorilor... Din păcate, unii spor-

tivi amatori, lipsiți de argumente, fac apel doar la spiritul de imitație, căuțînd senzația foarte efemeră de euforie și uifînd riscul, potențialul toxic, totdeauna periculos, al dopingului. Pe plan moral (un aspect dintre cele mai deprimante) se detașează slăbiciunea de caracter a celui care vrea să obțină un avantaj necerînt asupra partenerilor de competiție. Pe de altă parte, obiceiul de a lua droguri este în sine semnul unui complex de inferioritate. Așadar, înainte de a acuza sau de a condamna, să înfățișăm. Ceea ce ne și propunem în această pagină consacrată unei practici net anti-sportive.

UN PRECURSOR... LA JOCURI OLYMPICE DE LA ST. LOUIS (1904), ÎN CALDURA TORBIDITĂȚII A SFÎRȘITULUI DE AUGUST, CISTIGĂTORUL MARATONULUI, AMERICANUL THOMAS HICKS, APARE PE STADION CLĂTINDU-SE EPUZAT, ABIA PUTÎNDU-SE TINE PE PICIOARE, ÎN TIMPUL CURSEI ÎN VAZUL ȘI CU ȘTIINȚA TUTUROR, HICKS ÎNGHITISE PASTILE CU SULET DE STRICNINA, FĂRĂ CA CINEVA SĂ PROTESTEZE. DOPINGUL NU ERA ÎNCA O PROBLEMĂ.

Dopat!...

IN BELGIA, campania antidoping se duce fără cruțare. Recent, Curtea de apel din orașul Gand l-a condamnat pe cunoscutul ciclist belgian André Spruyt la o amendă de 2000 de franci și suspendarea pe doi ani din activitatea sportivă, pentru folosirea de produse farmaceutice interzise în competițiile sportive. Medicul care a prescris tratamentul a fost, de asemenea, condamnat la o amendă de 2000 de franci. În prima fază a procesului, Spruyt fusese achitat de tribunalul din Audenarde. În Belgia, potrivit legislației actuale, cazurile de doping intră în competența organelor judiciare.

UN CUVÎNT NOU ÎN DICȚIONARE

Sîntem în plină evoluție, rapidă și tulburătoare. Am învățat cuvîntul radiofonic, am venit vremea să învățăm și cuvîntul „doping”, supus el însuși evoluției. În 1956, Dicționarul limbii române literare contemporane îl cunoaște sub formele dopa și dope, explicînd astfel: „a administra unui cal băuturi spirtoase sau substanțe excitante ale sistemului nervos (cafeină, stricnina etc.) în vederea unui efort suplimentar”. În 1958, în plin progres, Dicționarul limbii române moderne păstrează călul, dar elimină băuturile spirtoase și exemplul. Și mai aproape de noi, în 1964, Dicționarul enciclopedic român introduce termenul dopaj, se dispensează de cal și descoperă relația cu omul într-o definiție științifică astăzi depășită. Dar să nu fim prea pretențioși; la urma urmei este vorba de o expresie străină; să vedem deci ce zice Dicționarul de neologie din 1966, care surprinde forma doping: „substanță care se administrează (fraudulos) unui cal, unui concurent pentru a-i da mai multă vigoare” (Cam după ureche și nu tocmai evaluată definiția). Cu tot conservatorismul lor, ultimele ediții ale Larousse-ului acreditează și ele cuvîntul doping, menționîndu-l sursa engleză.

DESTĂINUIRILE LUI ROGER RIVIERE

Cineva spunea că Roger Riviere ar fi făcut senzaționalele sale destăinuirii din „France-Dimanche”, relate critic de către „L'Equipe”, pentru banii. Personal nu cred. Mai curînd atribui această sinceritate unui onorabil simț de justiție, unei colegiale luări de poziție în apărarea lui Jacques Anquetil. Oricum, faptele rămîn fapte, indiferent dacă ele scuză sau acuză... Și, Roger Riviere, fostul ciclist de primul pluton, aslăzi spectator din cauza unui grav accident suferit în Turul Franței (1958), ni le înfățișează.

Scandalul în problema dopingului s-a declanșat mai de mult. În momentul de față el urcă spre apogeu, fără să-l fi atins încă.

● M-am dopat pentru a alerga cu peste 47 km pe oră ● S-au găsit soluții pentru a nu fi detectate în analize produsele doping ● Dar actorii, scriitorii și gazetarii ?

tecta în analize urmele dopingului. Încercări s-au efectuat și nu lipsite de reușită. Dar, Roger Riviere face — și în această direcție — o declarație care pune pe gînduri: „Alergătorii (N.R. se referă la marile cicliști profesioniști) sînt prea buni clienți ai laboratoarelor pentru ca să nu

plînă cînd nu s-a făcut vilvâ în jurul lor. I-a ajutat mult publicarea listei produselor interzise”. Există în această afirmație o doză de exagerare (care a și produs, de altfel, iritarea unor conducători ai ciclismului internațional), dar se află și adevăr în spusel lui Riviere. Fostul ciclist profesionist este însă de acord că trebuie făcut ceva pentru ca tineretul să se debaraseze de acest coșmar. Dar ce? El preconizează controlul sever al tuturor curselor cicliste pentru amatori. Foarte bine! Dar pentru aceasta ar trebui, numai în Franța, 2000 de medici care să se ocupe în fiecare duminică de participanții la întrecerile de șosea și zeci de laboratoare care să efectueze analizele! Or, așa ceva este — practic — imposibil.

Ferdinand Bracke, ciclistul belgian care a stabilit pe velodromul olimpic din Roma un nou record al orei (48,932 km), s-a supus controlului medical după terminarea probei. Analiza atestă că alergătorul n-a folosit produse incluse pe lista celor interzise. Așadar, Bracke a realizat recordul fără ajutorul dopingului. Oare nu înfirmă acest caz declarația făcută de Roger Riviere că marile viteze nu pot fi atinse fără ca alergătorul să uzeze de stimulente?

Desigur, controlul medical al cicliștilor nu este de ignorat. El se poate realiza numai la marile curse, acolo unde poate fi asigurat un corp medical adecvat. Dar mai există ceva: chiar dacă riscăm să polemizăm cu doctorul René Guillet — profesor la Facultatea de medicină din Paris — care preconizează un sever control medical, efectuat chiar și la ultimul sos în cursă (din nou: de unde atîția medici?), vom afirma că o acțiune intensă, desfășurată în timp cu tinerii alergători, pentru cunoașterea perfectă a urmărilor nefaste pe care dopingul le are asupra organismului, acțiune dublată de control medical la întrecerile importante, poate avea rolul primordial în îndepărtarea acestui rău vădit flagel. Cunoșcînd perfect acțiunea dopingului — de creare a unei stări de euforie, dar în nici un caz de contribuție la ridicarea performanței — aducîndu-le în față exemplele tragice ale cicliștilor care și-au pierdut viața din cauza dopingului — vom reuși mai mult decît prin instituirea (aproape nerealizabilă)

și găsit produse imposibil de descoperit în analize”. În această situație se mai poate vorbi despre certitudine în deplatarea a celor sportivi care folosesc dopingul pentru ridicarea nivelului performanțelor?

Nu putem să nu luăm în considerare — în contextul discuțiilor scurte pe marginea destăinuirii lui Roger Riviere — și acuzația pe care cicliștii profesioniștii o aduc oamenilor din alte meserii. Actorii, gazetarii, scriitorii — spun ei — folosesc în proporție de masă cafeaua, iar studenții înainte de examene iau doze serioase de pervitin. Sînt ei oare scutiți de opobilul pu-

trucit există indicii că și unii sportivi din țara noastră folosesc produse farmaceutice — inițind în acest fel marile vedete ale sportului internațional — socotim că AR FI NECESARĂ ȘI LA NOI LEGIFERAREA INTERZICERII DOPINGULUI.

Problema cea mai strîngentă pare a fi aceea de a feri viitoare generații de sportivii de această practică, de a închide definitiv drumul spre doping. Mai tîrziu să vedem cum află și cicliștii despre existența dopingului, despre numele medicamentului la modă. „Cicliștii amatori n-au cunoscut stimulentele

a unei veritabile poliții medicale. Socotim că destăinuirile lui Roger Riviere pot servi în acțiunea de înlăturare a acestui coșmar. Experiența lui poate fi pusă la dispoziția celor ce doresc să lupte împotriva dopingului. Chiar el poate deveni un pion important în desfășurarea acestei dispute.

Propunerea lui Bernard Guyot ni se pare, de asemenea, deosebit de interesantă. Va trebui să începem o nouă înregistrare a recordurilor, fiindcă numai așa îi vom stimula din nou pe cei coregii, îi vom putea depista pe acei ce vor să se înșele pe ei și opinia publică.

HRISTACHE NAUM

ADRIANO RODONI: „NE AȘTEAPTĂ UN RĂZBOI DE TRANȘEE”

Dopingul a intrat în actualitate, frămîntă, pasionează chiar. Suscită discuții, mai multe decît au provocat, la vremea lor, naufragiul „Titanicului”, ori traversarea Oceanului, înfăptuită în luna oară de colonelul Lindbergh.

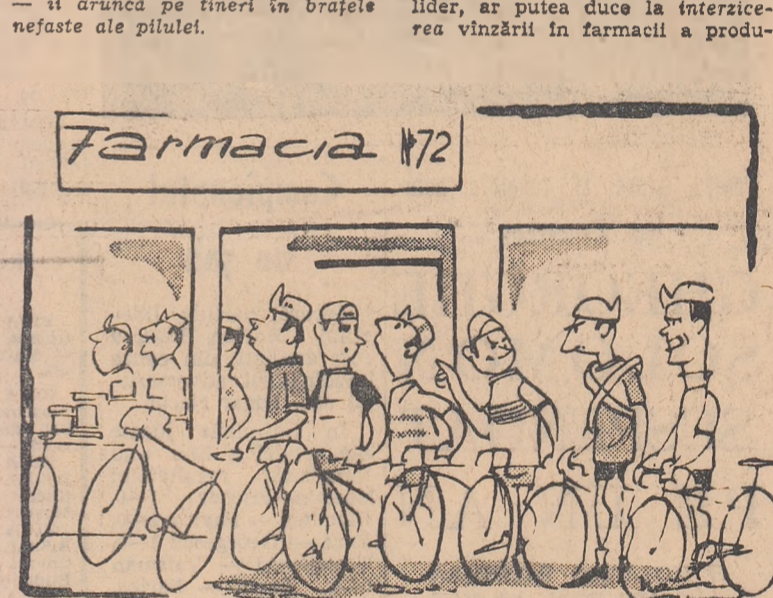
Cîmpul cel mai vast l-a fost oferit acestei probleme de către ciclismul profesionist (cel amator aflîndu-se din păcate în plină cursă de urmărire), motiv pentru care atunci cînd am primit amabilitățile lui Rodoni, am spus că-i trage chialul și pentru a obține o superperformanță. Așii ciclismului profesionist, asupra cărora plonează bănuțala, sînt sportivi de o exemplară conștiințiozitate, adevărați roboți ai pedalei. Aș socoti că aplicățiile mereu crescînde ale sportului profesional — în ciclismul profesionist împins pînă la limitele maxime — îi aruncă pe tineri în brațele nefaste ale pilulei.

Președintele U.C.I. (Uniunea internațională de ciclism) și al F.I.C.A. (Federația internațională de ciclism amator) știa, la fel de bine ca și noi, că în centrul vorbirii va sta mult discutata chestiune a stimulentei.

Clar este că dopingul prezintă implicații mari, în ultimă instanță chiar de ordin social. Care să fie mobilul utilizării drogurilor din moment ce orice om, chiar și cu o modestă pregătire științifică, a aflat despre efectul lor nociv și despre urmările deseori tragice pentru organism ale folosirii lor? Adriano Rodoni ne răspunde:

— Cauzele sînt mai multe, dar, după părerea mea, mirajul victoriei și al consacării nu este nicidecum cel dintîi. Să explic. În general se dozează sportivi foarte bine antrenați, care folosesc stimulentele nu pentru a-și compensa carentele de pregătire (sau pentru a-i trage chialul) ci pentru a obține o superperformanță. Așii ciclismului profesionist, asupra cărora plonează bănuțala, sînt sportivi de o exemplară conștiințiozitate, adevărați roboți ai pedalei. Aș socoti că aplicățiile mereu crescînde ale sportului profesional — în ciclismul profesionist împins pînă la limitele maxime — îi aruncă pe tineri în brațele nefaste ale pilulei.

— Fără îndoială, continuă Adriano Rodoni. De aceea sînt opinia că parat cu bătaia pe care o dăm împotriva dopingului să depunem cel puțin tot atîtea eforturi pentru umanizarea curselor de ciclism. — Poate că, intervenim noi, eforturile conjugate ale unor mari organizații sportive internaționale, în care U.C.I. și-ar asuma rolul de lider, ar putea duce la interzicerea vinzării în farmacia a produ-

Desen de Neagu Rădulescu

— V-ați gîndit, probabil, la dimensunile probelor de alergare: Bordeaux-Paris, aproape 600 km, „Cursa de 6 zile”, etape de 300 km sau mai mult în tururile Fran-

cel și ale Italiei, escaladări ale unor piscuri mult mai înalte decît altitudinea orașului Olimpiadei? Toate acestea sînt, desigur, lucruri care necesită un efort supraomnesc, foarte dificil de efectuat chiar în condițiile unei pregătiri desăvîrșite... — Fără îndoială, continuă Adriano Rodoni. De aceea sînt opinia că parat cu bătaia pe care o dăm împotriva dopingului să depunem cel puțin tot atîtea eforturi pentru umanizarea curselor de ciclism.

— Poate că, intervenim noi, eforturile conjugate ale unor mari organizații sportive internaționale, în care U.C.I. și-ar asuma rolul de lider, ar putea duce la interzicerea vinzării în farmacia a produ-

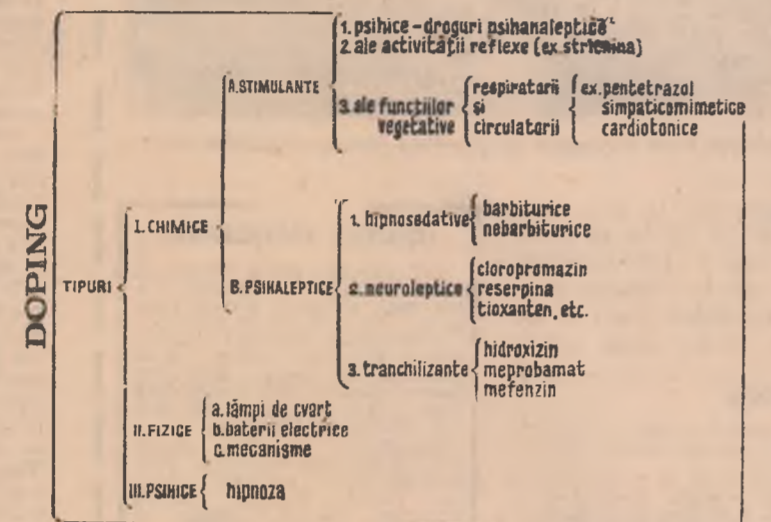
— În timpul carierei mele cicliste nu am băut altceva decît vin indulcit. Sînt scandalizat de atît de înaltă nivelul tineri care înghit pînă la 15 pilule înainte de a lua startul în cea mai mărunțită cursă. Primește în permanență scrisori de la tinerii ruțieri. Pentru ei, folosirea drogurilor este foarte normală: unii merg pînă acolo încît enumeră 5—6 produse și mă întrebă pe mine — culmea orbănciilor! — care dintre ele m-a folosit cel mai mult... —

— Și, atunci, ne gîndim, discutăm, propunem. La Amsterdam anul acesta, în timpul campionatelor mondiale de ciclism, problema dopingului a ocupat peste 80 la

— În timpul carierei mele cicliste nu am băut altceva decît vin indulcit. Sînt scandalizat de atît de înaltă nivelul tineri care înghit pînă la 15 pilule înainte de a lua startul în cea mai mărunțită cursă. Primește în permanență scrisori de la tinerii ruțieri. Pentru ei, folosirea drogurilor este foarte normală: unii merg pînă acolo încît enumeră 5—6 produse și mă întrebă pe mine — culmea orbănciilor! — care dintre ele m-a folosit cel mai mult... —

— În concluzie? — În concluzie, ne așteaptă o luptă grea cu dopingul. Un veritabil război de tranșee. Nutresa speranța că-l vom cîștiga

VALERIU CHIOSE

Schema tipurilor de doping (după Buletinul C.I.O. nr. 81)

În această discuție controversată, în care unii „apostoli” sînt de fapt farisei, în care se apără puritatea sportului, dar sînt premeditat îngreuiate condițiile de întrecere, Roger Riviere a făcut săptămînalului „France-Dimanche” o confesiune care a provocat un șoc în lumea ciclismului profesionist. „Da! M-am dopat — spune el — pentru a putea alerga cu peste 47 km pe oră în tentativă de record și nu cred că se poate ajunge la această viteză fără a se uza de stimulente”.

Așadar, „coup de foudre”! Fosta glorie a ciclismului francez recunoaște deschis: „În 1957, cînd am realizat recordul orei de 46,923 km nu am uzat de doping. Anul următor, însă, pentru a obține 47,347 km într-o oră, am înghitit 5 pastile de amfetamină și am suportat o injecție cu o puternică doză de amfetamină și camfor. Pentru a ajunge la această, m-am supus unor experimente. Am încercat mai multe preparate — sub înghiere unui medic — pînă cînd l-am găsit pe acela cu care m-am acomodat mai bine”. Este evident, deci, că povestea dopingului, chiar sub formele ei cele mai grave, are o vechime de peste un deceniu. În această vreme s-au realizat zeci și zeci de recorduri, s-au cistigat mari curse clasice. Cîți dintre performeri au concurat onest și cîți s-au drogat? Imposibil de răspuns. Iată de ce admitem ca întemelață propunerea lui Bernard Guyot: „Dacă dorii, domnilor, recorduri fără ca recordmanii să folosească dopingul, atunci anulați tablele existente și... s-o luăm de la capăt!”

O altă problemă pusă în discuție este posibilitatea de a de-

zeseori neplăcute. În plus, pot crea fenomene de obișnuință (eufomanie, sindrom psihotic), fără a mai aminti de unele efecte toxice, localizate în special la nivelul aparatului hepato-renal.

În acțiunea de combatere a acestui flagel, un mare rol îl are munca de educație sanitară. Noi am prezentat în fața cicliștilor frunțași — în două prelegeri — efectele și riscurile utilizării acestor substanțe. Nu trebuie uitat că în condiții de efort maxim, la care pot concura și alți factori (temperatura ridicată, altitudine — hipoxie, convalescență după o maladie ș.a.), aceste efecte devin și mai manifeste. În același timp, nu trebuie neglijat faptul că în curba de acțiune farmacodinamică a acestor substanțe este inclusă și o fază negativă — depresivă, care în condițiile efortului dur se însumează cu acesta, putînd duce la accidente fatale. De altfel, cam aceasta este cauza evenimentelor tragice petrecute în ultima vreme în ciclism.

Sportul înseamnă o întrecere cinstită între tineri sănătoși, pregătiți, în care cel mai bun învinge. Tocmai pentru aceasta se impune ca ruțierii să fie educați în spiritul unei lupte loiale, cinștite, în spiritul unei pregătiri conștiințioase pe fondul unei sănătăți depline. Cei care se ocupă de pregătirea lor (antrenorii, medicii) trebuie să le însușie dorința de respectare a legilor sportivității și demnității umane care guvernează sportul.

dr. ION DRĂGAN
directorul Centrului
de medicină sportivă

Tragedia lui Simpson

Miracolul pilulei

În ciuda restricțiilor, contraoalelor preventive și sancțiunilor ce se aplică celor vinovați, „pilula miraculoasă” continuă să fie dusmanul nr. 1 al ciclismului. S-a acreditat — îndeosebi printre tinerii ruțieri — ideea că gloria sportivă trece neapărat prin laboratorul farmaceutic.

Deoarece aceste cazuri s-au înmulțit în ultima vreme și există indicii certe că și unii alergători din țara noastră folosesc anumite substanțe, fără a le cunoaște efectele și modul de acțiune, ne considerăm obligați moral să abordăm problema în coloanele ziarului (N.R. — La ultima ediție a compianului național, în proba de 100 km, unul dintre tinerii noștri cicliști a fost transportat de urgență la spital. Medicul cu amestecatul că el a fost drogat cu amfetamină. Ciclistul în cauză se afla pentru a doua oară în „transă” sub efectul unui astfel de stimulent. Este de mirare faptul că federația de specialitate nu a luat încă măsuri de sancționare a acestui alergător și a celorlalți care au oferit de-a lungul anilor „spectacole” asemănătoare).

Din lista de substanțe interzise a fi utilizate de sportivi, grupa amfetaminelor merită unele precizări. Aceste substanțe, denumite și amine de trezire, stimulente psiho-motorii sau psihoanaleptice, exercită efecte stimulatorii asupra organismului prin acțiunea lor excitantă centrală (efect direct cortical sau indirect prin sistemul reticular). Ele au un pronosct o mare utilizare în timpul

ARBITRUL OCTAVIAN AMZA a făcut de mai mult ori controalele inopinate la startul întrecerilor cicliste din țara noastră. El are acasă o interesantă... colecție de pilule miraculoase, provenite de la alergători. Ingrîjorător este faptul că cei aflați în culpă sînt ruțieri foarte tineri.

benzedrină, de pervitin (metamfetamină), precludin, meratrom, cafolin, pipradol, mersilin sau altele asemănătoare, efectele sînt în general aceleasi. Extrem de important de reținut este faptul că o serie de studii serioase (Karpowick) contestă orice rezultat al acestor substanțe asupra performanței, eventualele efecte fiind de ordin exclusiv psihic.

Se mai utilizează și o altă grupă, înrudită cu aceste substanțe, antidepresivele cu efecte anti-psihotice. Dintre ele, imipramina (tofranil) și iproniazida sînt des folosite de cicliști. Ele au însă o serie de acțiuni contradictorii,

fotbal

LA BERLIN, MECIUL VA FI GREU, DAR NU ȘI FĂRĂ SPERANȚE

Simbătă 18 noiembrie, la Berlin, echipa de fotbal a României va susține prima din cele două partide cu reprezentativa R. D. Germane, contând pentru preliminariile turneului olimpic. Este cea dintâi confruntare cu caracter oficial din acest sezon de toamnă a fotbalistilor noștri și miza ei apare ca foarte importantă. Căci, cu toate că urmează un al doilea meci între aceleași echipe (la 6 decembrie, în București), rezultatul de la Berlin ar putea deveni hotărâtor pentru deschiderea sau bariera drumului spre marea întrecere din capitala Mexicului.

Mecial îndolală, jucătorii români se află înaintea unui examen cit se poate de dificil. El au de înfruntat un adversar în plină ascensiune, care pe deasupra beneficiază și de avantajul terenului propriu. Reprezentativa R. D. Germane, antrenată în ultimii ani de cunoscutul tehnician maghiar Karoly Soos, și-a câștigat o veritabilă consacrare pe plan european, recenta victorie împotriva naționalei Ungariei (din care nu au lipsit Al-

bert, Varga, Farkas și ceilalți) fiind edificatoare asupra ridicatelor sale valori. Referitor la acest meci, care s-a disputat în cadrul campionatului european, comentatorul postului de radio Budapesta declara: „Echipa noastră (n.n. a Ungariei) poate egala în ultimele minute ale partidei, dar aceasta ar fi fost o mare nedreptate”. La rândul său, antrenorul Karoly Soos remarca la sfârșitul aceluiași întâlniri că „atacarea noastră (n.n. cei germani) ar fi putut marca de mai multe ori dacă apărarea oaspeților n-ar fi fost atât de dură”.

Simțul realității ne împiedică, firește, să cerem cu orice preț fotbalistilor noștri o victorie pe care nu au reușit-o nici alte echipe mai puternice (ceea ce nu înseamnă că ei nu trebuie să lupte cu toată înfaptă pentru a încerca să o obțină). Nu putem însă nici să-i absolvim de orice răspundere și obligație, considerând depășirea lor la Berlin doar ca un voiaj de plăcere. Nici măcar nu acceptăm ca ei să intre în rolul unor victime sigure. Ceea ce pre-

tind, totuși, de la ei sutele de mii de iubitori ai fotbalului din țara noastră este o comportare corespunzătoare și, implicit, un rezultat onorabil, care să le dea apoi la București — calificării în etapa următoare a preliminariilor competiției din Mexic.

Sanse pentru realizarea acestui deziderat, care ar reprezenta o performanță remarcabilă și ar atenua nemulțumirea publică față de rezultatele nefavorabile din trecutului apropiat, există. Lotul din care va fi formată echipa pentru jocul de simbătă cuprinde, cu câteva excepții, ceea ce se putea alege mai bun la ora actuală. Poate că ar mai fi fost de luat în seamă câțiva jucători care au dat satisfacție în ultimele etape de campionat, dar cum lotul a fost comunicat la F.I.F.A. îndată după alcătuirea sa, orice propunere nouă din partea noastră sau a altcuiva devenise tardivă. Ceea ce mai putem face este să ne spunem opinia asupra „11”-ului definitiv care va fi aliniat la Berlin. Și iată cum ar arăta el după părerea noastră: Coman — Sătmăreanu, Barbu, Dan, Mocanu — Gherghel, Koszka — Măsturescu, Constantin, Dobrin, Ionescu.

În privința tacticii de joc ne abținem a da sfaturi, lăsând acest lucru în seama antrenorilor care se ocupă de echipă. Ne permitem totuși a face unele remarci cu privire la varianta 1-4-3-3 preconizată pentru jocul de la Berlin. Ea ne indică, așa cum sublinia și directorul tehnic al federației, prof. Angelo Niculescu, intenția de a se crea un echilibru la mijlocul terenului, care să dea atât posibilitatea

unei apărări ermetice, cât și construirii de atacuri cu un număr suficient de jucători. Toate ar fi bune dacă această alternativă ar fi bine înțeleasă de către echipierii noștri, care ar acționa în consecință. Dar așa cum s-a putut remarca în partida de verificare cu selecționata de tineret a statului Sao Paulo, atacurile echipei noastre n-au fost suficiente de susținute de acel jucător din linia a doua care avea datoria s-o facă. Or, fără o creștere a forței de atac în anumite momente ale jocului nu se va putea obține prea mult în fața masivelor și durei apărări a gazdelor noastre de simbătă. Sperăm, așadar, că echipa noastră nu se va mulțumi, în pofida valorii recunoscute și a formei apreciabile în care se află viitorul adversar, la un strict joc de apărare (care i-ar putea fi fatal), ci va căuta să și atace cât mai mult pentru a forța un rezultat favorabil.

Ceea ce ne bucură este că majoritatea selecționabililor au arătat în etapa de duminică o formă remarcabilă. Constantin, Coman, Dan, Ionescu, Mocanu au fost oameni de bază în echipele lor, așa cum am dorit să fie și în partida de la Berlin. Nădăjdul că toți componenții naționalei noastre se vor mobiliza la maximum pentru acest joc, în care așteptăm să facă din plin întreaga dovadă a resurselor lor tehnice, tactice și de voință.

C. FIRANESCU

P. S. În cursul zilei de astăzi, selecționabilii vor susține în compania Politehnicii București ultimul joc de verificare, iar mâine dimineață vor pleca spre Berlin.

Participantele la Turneul internațional de la București Maria Gulacs, Tibor Pezsa și Imre Kocsis — „stelele” echipei Honved Budapesta

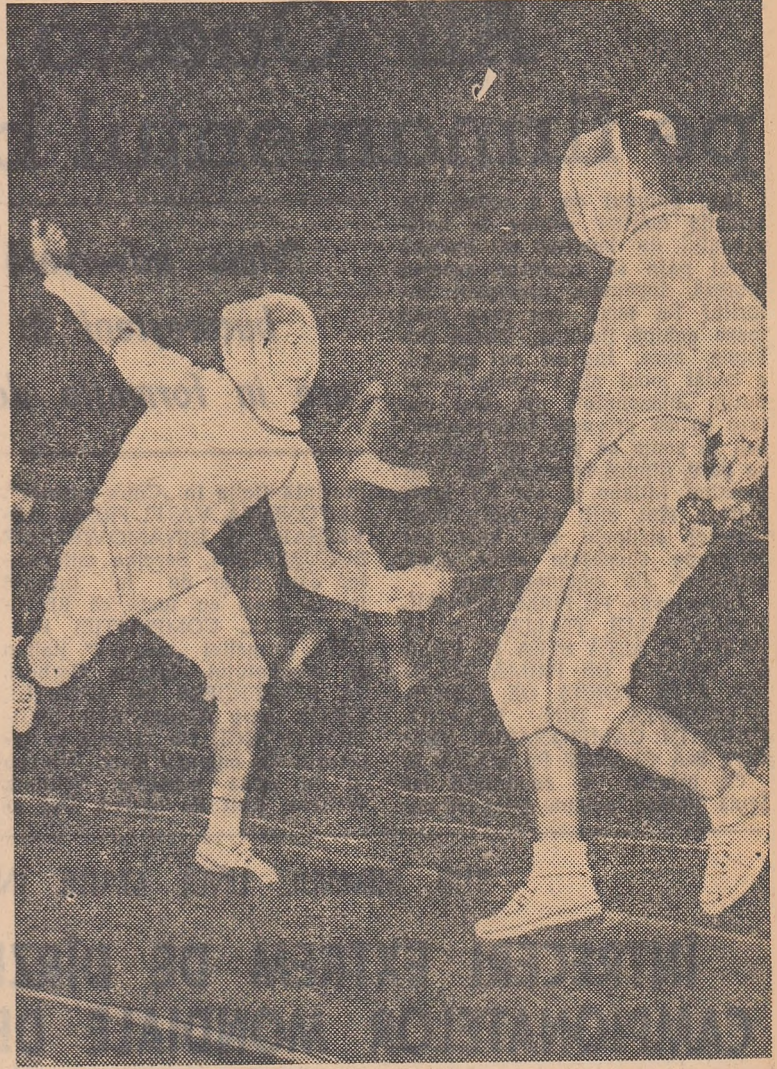
Una din participantele la Turneul internațional de scrimă de la București (18-22 noiembrie) este formația clubului HONVED BUDAPESTA. În repetate rânduri campionă a Ungariei, echipa Honved s-a impus atenției specialiștilor și iubitorilor de scrimă din țara vecină. Îndeosebi prin cunoștințe tehnice foarte avansate. Într-adevăr, în ciuda tineretii lor, trăgătorii clubului Honved sînt tehnicieni aproape desăvîrșiți, exponenți ai redutabilei școli de scrimă maghiară, ale cărei îndelungate tradiții sînt îndeobște cunoscute.

La București, Honved deplasează o garnitură deosebit de puternică, în special la floretă fete și sabie. Astfel, din rândul floretistelor nu va lipsi Maria Gulacs, o sportivă care a mai evoluat în fața publicului bucureștean, încă din anul 1960, ca tînără speranță, apoi ca floretistă consacrată. Ea este titulară a echipei de seniore a Ungariei, campionă olimpică la Tokio și, anul acesta, campionă mondială la Mont-real. Gulacs va fi secundată de Anne Marie Kissmartonyi, o altă trăgătoare a cărei vertiginosă ascensiune a fost subliniată deseori de către specialiștii unguri. Din lotul care va fi prezent în capitala țării noastre fac parte, de asemenea, Judith Horvath, György Macho și Zollanek Smagay, toate floretiste în plină afirmare.

Foarte valoros se anunță și lotul de sabrieri, care îl are în frunte pe Tibor Pezsa, campion olimpic la Tokio și medalist la C.M.—1967. Împreună cu Pezsa (care a mai concurat la București, în câteva rânduri) vor mai trage și Imre Kocsis, campion mondial de tineret al anului acesta, de la Teheran, Kalman Torday, component al primei echipe a Ungariei, Sandor Török și Gabor Borokai.

Floreta masculin va fi reprezentată, în general, prin elemente tinere, în curs de consacrare, scrimeri cîștigători a numeroase ediții ale campionatelor de juniori sau de tineret. Este vorba de György Verebes, György Szakacs, Attila Horogh, Antal Solti și Laszlo Genahl. Prezența lor, acum, la un concurs de o asemenea anvergură, înseamnă un veritabil examen de maturitate.

În fine, lotul spadasiilor cuprinde pe Laszlo Lendvay, Istvan Mocsar, Josef Szanizs, Pál Bakó și Gyula Gruber. Dintre ei, cei mai bine cotați sînt Lendvay, Bakó și Gruber, situați în fruntea primii 12 spadasi maghiari. Este, deci, evident, clubul Honved Budapesta deplasează la București un lot dintre cele mai redutabile. (I. St.)

Antal Solti (în stînga) este unul dintre cei mai ofensivi floretisti din echipa Honved Budapesta. Iată-l în plină acțiune! Foto: Aurel Neagu

Clasamentele generale (și definitive) ale campionatului național

Iată cum arată clasamentele campionatului național de scrimă — ediția 1967 — la sfîrșitul competiției:

FLORETA BĂIEȚI	
1. Steaua	10 10 0 0 129 20
2. Universitatea Buc.	10 7 0 3 85 14
3. Universitatea Iași	10 6 0 4 69 12
4. Medicina Tr. M.	10 4 0 6 68 8
5. C.S.M. Cluj	10 2 0 8 61 4
6. Progresul Buc.	10 1 0 9 59 2

Retragerează S.P.O.B. și promovează C.S.M. Cluj.

Conform regulamentului, s-a întocmit și un clasament al trăgătorilor care s-au impus prin eficacitate. Iată-l:

FLORETA FETE	
1. Steaua	10 9 0 1 129 18
2. Progresul Buc.	10 9 0 1 123 18
3. Universitatea Buc.	10 6 0 4 71 12
4. Unio S. Mare	10 4 0 6 69 8
5. Sc. sp. S. Mare	10 2 0 8 50 4
6. S.P.O.B.	10 0 0 10 38 0

Retragerează S.P.O.B. și promovează Medicina Tr. Mureș.

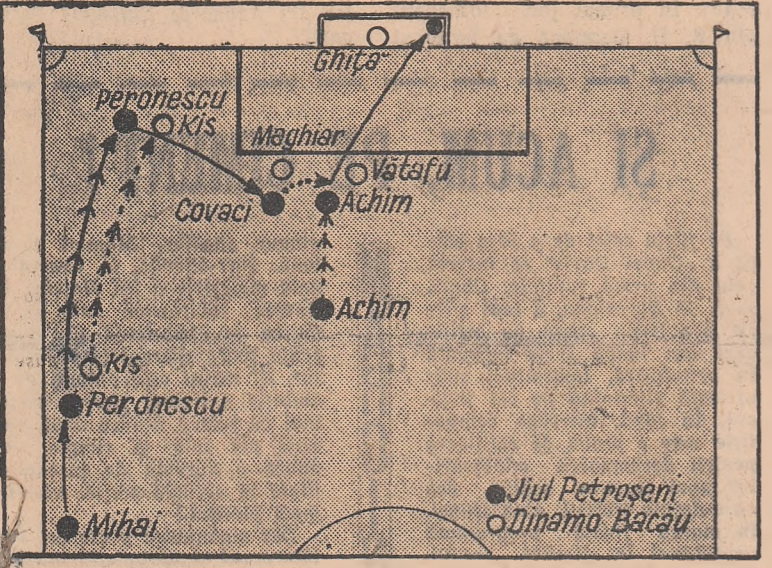
SPADA	
1. Steaua	10 10 0 0 129 20
2. Medicina Tr. M.	10 7 0 3 81 14
3. Electroputer CV.	10 6 0 4 78 12
4. C.S.M. Cluj	10 5 0 5 76 10
5. Universitatea Buc.	10 6 0 8 54 4
6. Crișul Oradea	10 0 0 10 45 0

Retragerează Crișul și promovează S.P.O.B.

CEL MAI FRUMOS GOL AL ETAPEI

Balonul a scuturat plasa. Portarul îl privește disperat. Aurul golului e în culmea fericirii, suferind de îmbrățișările coechipierilor. „Tribunelor” aplaudă. Cescul întregului joc a fost împlinit! Dar, peste câteva clipe, jocul se va relua de la centru și mica istorie a golului va fi uitată sau, cel mult, se

Peronescu, aflat pe extrema stînga. Cursă a acestuia, talonat de Kiss. Centrare pe jos, în urmă, din viteză la Covaci, care îl urmărea în vederea sprijinirii lui. Achim vine din spate, făcîndu-l atent pe Covaci că se află lângă el. Covaci amortizează, doar, balonul, nepunîndu-și suta (în fața lui se află Ma-

va bucura de câteva comentarii ale suporterilor omului care l-a marcat. Oare n-ar fi interesant o referență la drumul pe care l-a parcurs balonul pînă să ajungă în poartă? Oare nu s-ar putea înfățișa nimic, repetîndu-mă din nou, istoria a golului ce-a înfruntat condiții optime pentru realizarea lui? Iată două întrebări care ne-au condus la apariția rîndurilor și schiței de față.

Am ales golul înscris de Achim în meciul Dinamo Bacău—Jiul, pentru că, după părerea noastră, dincolo de frumusețea fazei stau și virtuțile sale sub raport tehnic și tactic.

Iată cum s-a desfășurat faza: Mihai lansează în adîncime pe

ghiar. Achim șutează, direct, fără pendulare, ca și cum „ar fi mers” și mînea, strecurîndu-se printre Maghiar și Vătafu, pregătîți să-l atace, îl surprinde pe Ghită — o-bișnuit cu „potrivile” de balon de la marginea careului. Gol!

Consternare în tribune, în echipa dinamovistă. Elementul surpriză determinat de rezecluciunea fazei, de execuția lui Achim, a fost faptul care ne-a făcut să-l considerăm un gol mare. Mare pentru că răspunde, cum nu se poate mai bine, unor lacune a fotbalului nostru: „cea mai bună poziție și care de fapt e prima. Așa-l Achime?”

DRAGOȘ COJOCARU

SIHASTRU VESEL

Adevărată surpriză în jocul de la Cluj, a fost, de fapt, Voinea. Acest Voinea care mă cam pusese pe gînduri cu tăcerile sale, cu paloarea sa, cu profilul său de locaș pe sticlă și, așa spune, chiar cu sihastru sa ciudat în mijlocul unei echipe de oameni veseli.

Și iată că la Cluj, acest Voinea a început jocul cu o vigoare care a pus în umbră pînă și neastîmpărîturile tineresci ale lui D. Nicolae. De ce?

Pe Voinea l-a „aritat” în primul rînd noaptea postul. Pe neașteptate, tehnica sa doar suficientă ca vîrf a devenit excelentă în mijlocul terenului. Pe neașteptate, Voinea, cel suferind în prima linie, a început să respire. Și acest plus de respirație i-a oxigenat ideile.

Voinea nu e la prima „schimbare la față”. Trecerea lui de pe postul de înaintaș central pe cel de extrem a fost o primă reconsiderare. Experimentul de la Cluj probează încă o dată că — în cazul în speță — s-a găsit un excelent mijloc de a lichida un stereotip.

Dar „cazul Voinea” ne poartă cotom gîndul și spre o altă problemă, mai amplă: aceea a stereotipului extins la care sînt expuși mulți din jucătorii noștri. În nenumărate cazuri, jucătorii noștri por-

nesc pe joacă plonșării și pentru faptul că joacă în „formule eterne”, datorită unui regulament de transferuri pe care îl poartă învinge, uneori, doar prin... descalificare tehnică. Căzurile Oblemenco, Kraus, Koszka și multe altele sînt tot atitea exemple de „renasteri” cînd nimeni nu se mai aștepta.

În fine, lotul spadasiilor cuprinde pe Laszlo Lendvay, Istvan Mocsar, Josef Szanizs, Pál Bakó și Gyula Gruber. Dintre ei, cei mai bine cotați sînt Lendvay, Bakó și Gruber, situați în fruntea primii 12 spadasi maghiari.

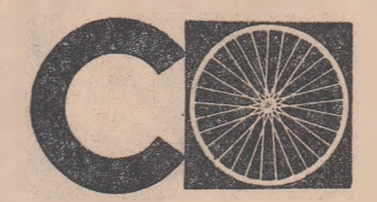
IOAN CHRILĂ

CONSTANȚA—TOLBUHIN (Bulgaria) — O PARTIDĂ DE FOTBAL LA NIVELUL SELECȚIONATELOR DE PIONIERI!

25.000 de spectatori (dacă ne ghidăm după numărul bilețelor vîndute, comunicat la relație) vor urmări, astăzi după-amiază, pe stadionul „1 Mai” din Constanța, un foarte interesant cuplaj fotbalistic: echipa locală Farul va înfrîna, într-un meci amical, formația Tolbuhin, care activează în prima divizie a R. P. Bulgaria. Partida se dispută în noaptea, cu începerea de la ora 18,30. În deschidere, meci între două formații pionieresci, micul fotbalist din reprezentativa orașului Constanța și cel din selecționata orașului Tolbuhin (Bulgaria).

Inițiativa organizării unui asemenea meci internațional trebuie apreciată ca lăudabilă. Ea va stimula așteptările fotbalului din cele două orașe, ea va constitui, poate, pentru mulți dintre micii eroi ai acestor partide startul către măiestrie în cel mai îndrăgît dintre sporturi. Nu greșim anticipînd că va fi un meci agreabil, așa cum ne-au prilejuit de foarte multe ori asemenea echipe liliputane.

Dar, meciul dintre echipele de pionieri ale orașelor Constanța și Tolbuhin mai are o semnificație, și nu oarecare: fondurile realizate cu prilejul acestei partide vor fi dirijate către comunitățile de copii mai mici sportive din orașele noastre. Iată, deci, o a doua inițiativă pentru care organele sportive locale merită cuvenite felicitări. Pe cînd inițiativa similară și la nivelul altor orașe ale țării? Este doar o sugestie.

FINAL TARDIV ÎN... „TURUL ROMÂNIEI”

A 16-a ediție a „Turului României” s-a încheiat de aproape două luni. Epilogul ei — întîrziat — a avut loc însă zilele trecute, cînd Biroul federației de ciclism a făcut bilanțul competiției. Analizînd comportarea reprezentanților noștri, conducătorii ciclismului românesc au apreciat ca remarcabilă performanța rutierilor Emil Rusu — învingător în clasamentul individual — și a celor din formația secundă a României — situați pe primul loc în ierarhia finală pe națiuni. S-a făcut și un act de justiție, acela de a se adresa felicitărilor celor doi antrenori care au pregătît și condus echipele noastre naționale: NICOLAE VOICU și ERNST GOLGOTI.

Amînat organizatoric și propagandistic și — mai ales — prin strădănițele depuse pentru a face cât mai plăcut popasul caravanei în orașul lor. Și în viitor, rolul comisiilor de organizare a sosirilor în etape va fi deosebit de important. De aceea am vărea ca la ediția a XVII-a toate comi-

libiu și Alex. Delighioz), de atîta alți „anoniimi” care, prin activitatea lor, au făcut ca „Turul României” — 1967 să se bucure de aprecierile elogioase, unanime, ale tuturor membrilor celor 7 delegații de peste hotare prezente la această ediție a competiției. De o apreciere deosebită s-a

bucurat activitatea A.S. Loto-Pronosport — un adevărat pion al ciclismului românesc — de ale cărei relații cu sportul cu pedale ne propunem să vorbim într-un articol viitor. Prin propaganda făcută competiției, prin ajutorul efectiv dat la organizarea întrecerii și prin premii substanțiale oferite celor mai buni alergători, A.S. Loto-Pronosport a constituit un sprijin de seamă în buna desfășurare a acestui întreceri cu mari responsabilități și implicații organizatorice.

Participînd la competiție și sesizînd toate aceste aspecte, chiar în forma prezentată la sediul, am fost integral de acord cu aprecierile Biroului federal. Singura observație este aceea că o astfel de analiză trebuie efectuată imediat după încheierea competiției, atunci cînd evenimentul este în plină actualitate și cînd, firește, oportunitate are o eficiență sporită.

H. N.

PRONOSPORT • LOTO • PRONOPRES • PRONOSPORT

Concursul PRONOSPORT nr. 46, de duminică, atribuie în cadrul premiului excepțional un autor-turism „MOSKVICI 408” cu 4 tururi și radio și 23.000 lei în numerar, în afara premiilor obișnuite în bani.

Programul de concurs cuprinde șase meciuri din cadrul categoriei B a țării noastre și șapte întâlniri din campionatul italian, categoria B.

Pentru a vă documenta în privința meciurilor, vă recomandăm să consultați Programul LOTO-PRONOSPORT de marți 14 noiembrie 1967.

TRAGEREA AUTOTURISMELOR LOTO DIN 14 NOIEMBRIE 1967 FAZA I (bilete de 60 și 40 lei)

Extragerea I	78 24 22 73
Extragerea a II-a	17 30 79 55
Extragerea a III-a	83 4 89 19
Extragerea a IV-a	10 39 82 84
Extragerea a V-a	19 13 18 27
Extragerea a VI-a	46 8 14 49
Extragerea a VII-a	60 44 75 6
Extragerea a VIII-a	27 80 4 70
Extragerea a IX-a	37 47 21 78
Extragerea a X-a	40 71 77 48

FAZA a II-a (bilete de 60, 40 și 20 lei)

Extragerea a XI-a	14 38 11 34
Extragerea a XII-a	78 32 82 34
Extragerea a XIII-a	36 85 57 53

Extragerea a XIV-a	44 12 52 54
Extragerea a XV-a	82 11 74 25
FAZA a III-a (bilete de 60, 40 și 20 lei)	
Extragerea a XVI-a	74 49 83 24
Extragerea a XVII-a	6 87 33 75
Extragerea a XVIII-a	4 56 18 22
Extragerea a XIX-a	80 11 83 46

FAZA a IV-a (bilete de 60, 40, 20, 10 și 2 lei)

Extragerea a XX-a	87 86 57 6
-------------------	------------

FAZA a V-a (numai bilete de 60 lei)

Extragerea a XXI-a	84 29 20 80 24
--------------------	----------------

Fond de premii: 2.491.189 lei.

● DUPA O LUPTA STRINSA CU ORADEA, CLUJUL PE PRIMUL LOC ÎN CLASAMENTUL CELOR MAI PROMIȚĂTORAȘE ● A. S. LOTO-PRONOSPORT — UN PION IMPORTANT ÎN CICLISMUL ROMÂNESC

sile să se afle în dispută directă pentru cucerirea fanionului F. R. Ciclism. Acest „trotueu sportiv” are ca învingător în anul 1967 ORAȘUL CLUJ (16 puncte), urmat de ORADEA (12 puncte) și ORAȘUL Gh. Gheorghiu-Dej (4 puncte). Au mai primit voturi orașele Ploiești și Galați. Adreșăm și noi felicitări învingătorilor!

La reușita acestei importante competiții ciclistice internaționale și-au adus contribuția numeroși pasionați ai ciclismului, activiști obștești ai sportului cu pedale. Este vorba de corpul de arbitri — în frunte cu Octavian Amza — și de cei care și-au pus la dispoziția caravanei mașinile proprii (N. Vasilescu, Cristache Teodoru, Marin Volcu), de tehnicienii radiodifuziunii (Vasile Arțimon, Const. Golea, Dumitru Ci-

● DUPA O LUPTA STRINSA CU ORADEA, CLUJUL PE PRIMUL LOC ÎN CLASAMENTUL CELOR MAI PROMIȚĂTORAȘE ● A. S. LOTO-PRONOSPORT — UN PION IMPORTANT ÎN CICLISMUL ROMÂNESC

Spectatorii prezenți duminică în tribunele arenei Voinea din Capitală, la finala campionatului de perechi s-au întrebă de ce maestra emerită a sportului Margareta Szemani (Tg. Mureș) a făcut cuplu cu Ilse Schmitt (Brașov) și nu a concurat alături de colega ei, Ana Nilas, cu care a cîștigat anul trecut titlul de campioană ale țării. Această întrebare i-am adresat-o și noi întrebătoare de la Tg. Mureș, înainte de a intra pe pistă. „Ne-am autolimitat din campionat”, ne-a răspuns Margareta Szemani.

Am crezut că glumește, și după ce a terminat de tras i-am cerut explicațiile cuvenite.

— Nu vă vine să credeți? Știam că, după vechiul regulament, perechea campionă participă direct în finala pe țară. Actualul regulament? Nu l-am citit nici una. Nici măcar antrenorul... — Și?

— Și, din această cauză nu ne-am prezentat la faza pe regiune, cum prevăd noile reguli. Eu am avut șansa să mă calific în turneul final individual și aici am realizat baremul care îmi acordă dreptul să particip la proba de perechi. Altfel, rămînem și eu casă.

Aceasta-i explicația pentru care cuplul campion pe anul 1966 n-a putut să-și apere titlul, rămînd în afara întrecerilor finale. Cită neglijență!

TR. IOANIȚESCU

P. S. Întîmplarea de mai sus s-a repetat — sub altă formă — și în zilele finale de la București. Jucătoarea Ana Gabruț (Satu Mare), uitaînd ora la care trebuia să intre pe pistă, s-a prezentat la arenă cu întîrziere. I s-a permis să joace mai tîrziu, dar în afara de concurs.

MECIUL DE FOTBAL ELVEȚIA — ITALIA

Correspondență specială

All' Onestà, o nouă stea pe firmamentul baschetului italian

Este punctul de a apune domnia marilor echipe în campionatul de baschet al Italiei? Totul pare să confirme această ipoteză. Inceputul inversării vectorilor l-a făcut cea de-a treia mare echipă italiană, Virtus Bologna, care, înfocul cu înfocul, a cedat locul altor formații mai puțin „blazonate”, dar mai dotate în ce privește temperamentul. Și acum se pare că (spunem se pare, fiindcă resursele lui Simmenthal Milano și ale lui Ignis Varese sînt atât de mari, încît umeșc) echipele mai mici pot întrerupe succesele celor două „stăpîne” ale campionatului.

Prima adversară a dinamoviștilor bucureșteni în „Cupa cupelor” are în formație doi jucători americani

prezintă Italia în „Cupa cupelor”. ALL'ONESTÀ VA FI PRIMA ADVERSARĂ A DINAMOVIȘTILOR BUCUREȘTENI. Sarcina milanezilor este chiar de la început foarte grea, cu toate că REGULAMENTUL COMPETITIEI PERMITE formației „magului” italian al baschetului, Enrico Garbosi, SĂ BENEFICIEZE DE APORTUL CELOR DOI AMERICANI LEGITIMATI AICI. Ne referim la jucătorul de culoare Isaac Warren și la noua achiziție, William Wolters, sosit de curînd. Dar a-

mericanii nu sînt totul. În echipă figurează nume sonore în baschetul peninsular, ca internaționalii Gatti, veteranul reprezentativei italiene, Ossola, Vatteroni și De Rossi — jucător crescut la Școala Militară de Aeronautică și care a ajuns apoi în elita azzururilor. Echipa este condusă de un alt american, Richard Percudani, italian de origine, dar născut în Statele Unite. Acesta reușește cu greu să se înțeleagă cu jucătorii, deoarece nu cunoaște bine limba... părinților săi.

All'Onestà abordează întrecerile din „Cupa cupelor” fără pretenția unor victorii garantate. Garbosi cunoaște bine valoarea echipelor participante, începînd chiar cu Dinamo București, dar este sigur că milanezii nu se vor considera dinainte învinși. În orice caz, pentru ei întrecerile înseamnă o utilă experiență internonațională.

Între lotul de care dispune viitoare adversară a dinamoviștilor bucureșteni: Angelo Masocco — pivot (31 de ani — 1,98 m), Valerio Vatteroni (25 — 1,90 m), Franco Longhi — pivot (22 — 1,99 m), Renato Albonico (20 — 1,84), Antonio Bulgheroni (24 — 1,81 m), Marino Zenatta (20 — 1,97 m), Corrado Vescovo (27 — 1,88 m), Guido Carlo Gatti (29, 1,93), Aldo Ossola (22 — 1,89), Joseph-Isaac Warren (24 — 1,99) Eligio De Rossi (21 — 1,85), William Wolters — pivot (23 — 2,03).

CESARE TRENTINI

Simbată, la Berna, se va desfășura partida de fotbal, din cadrul Campionatului european, dintre echipele reprezentative ale Italiei și Elveției. În vederea acestei întîlniri, selecționerul unic al „squadrelle azzurre”, Ferruccio Valcareggi, a convocat la pregătire pe următorii jucători: Fogli (Bologna), Boninsegna, Riva, Rizzo (Cagliari), Albertosi,

De Sisti (Fiorentina), Burgnich, Domenghini, Facchetti (Internazionale), Bercellino, Salvatore, Zigoni (Juventus), Rosato (Milan), Juliano (Napoli), Poletti, Ferrini, Vieri (Torino) și Picchi (Varese). În caz că italienii vor obține un rezultat de egalitate, se pot considera ca și calificați în sferturile de finală ale competiției.

LA STOCKHOLM s-au înfocul într-un meci internațional masculin de handbal echipele de tineret ale Suediei și Cehoslovaciei. Handbaliștii suedezi au obținut victoria cu scorul de 27-20 (12-12).

Sofia, contînd pentru primul tur al „Cupei campionilor europeni” la handbal (feminin). Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 8-6 (5-2).

LA NEW YORK a fost sârbătorit Nat Fleischer, directorul revistei de box „The Ring”, care a împlinit vârsta de 80 de ani. Primul număr al revistei „The Ring” a apărut la 10 februarie

la egalitate 1-1, cu selecționata orașului Bamako, iar în cel de-al doilea au învins cu 1-0 combinata cluburilor Real și Djoliba.

INAINTE de a pleca în America de Sud, reprezentativa de fotbal a U.R.S.S. va susține două meciuri amicale cu echipele Olandei și Angliei. Partida dintre

vins cu scorul de 3-1 (0-1) echipa iugoslavă Lokomotiv Zagreb.

UN MARE turneu internațional de fotbal se va desfășura la Buenos Aires, în două jumătăți a lunii decembrie. Vor lua parte selecționata U.R.S.S., Ungariei, Argentinei și formația Racing Buenos Aires, cîștigătoare a Cupei intercontinentale.

LA OLOMOUC s-a disputat întîlnirea de handbal dintre echipa locală Zora și formația Akademik

1922. Nat Fleischer a fondat la New York, cu ani în urmă, un muzeu al boxului. Tot el este autorul celui mai complet anuar mondial, privind activitatea tuturor pugiliștilor cunoscuți din lumea întreagă.

IN MECI RETUR pentru preliminariile turneului olimpic de fotbal, selecționata Trinidadului a întrecut cu scorul de 4-0 (2-0) echipa Antilelor (cîștigătoare cu 3-0 în prima partidă). Avînd un golaveraj superior, Trinidad se califică în turul următor, cînd va întîlni pe învingătoare între Cuba și Salvador.

atletii sovietici și campionii lumii se va disputa, probabil, la 6 decembrie, pe stadionul Wembley din Londra.

ATLEȚII POLONEZI vor putea anul viitor să se antreneze pe o pistă de tartan. Pista, cu 6 culoare, va fi construită în incinta Academiei de cultură fizică și sport din Varșovia. Conform unui proiect provizoriu, construcția acestei piste artificiale se va termina în primăvara anului viitor. După cum se știe, concursul de atletism al Jocurilor Olimpice din Mexic se va desfășura pe o asemenea pistă.

DEPUTAȚILOR vest-germani le place sportul. Recent ei au format o echipă de fotbal pe care însă o cam urmărește „ghinionul”. În ultimele întîlniri ce le-a susținut, „unsprezecele” Bundestagului a suferit două serioase înfringeri: 1-1 în fața echipei artiștilor din Berlinul occidental și 0-8 în fața formației funcționarilor Comunității Oțelului și Cărbunelui. Se pare însă că aceste înfringeri nu au tăiat elanul formației parlamentarelor vest-germani. Plecînd de la principiul că sportul contribuie la întărirea legăturilor de prietenie, conducătorul echipei Bundestagului a provocat formația colegilor lor din Adunarea Națională Franceză.

IN ORAȘUL DARMSTADT s-a disputat meciul internațional de rugby dintre selecționata de juniori ale R. F. a Germaniei și Franței. Tinerii rugbiști francezi au desfășurat un joc superior, obținînd victoria cu scorul de 17-8.

ECHIPA DE FOTBAL Sk Zeiss Jena (R.D.G.) a susținut două întîlniri la Bamako (Republica Mali). În primul joc, fotbalistii din R. D. Germană au terminat

ȘI ACUM, PE CIMENT!

Pe filele celet de a 56-a ediție a „Cupei Davis” se înscriu cele din urmă capitole. Duminiță, la Barcelona, a luat sfîrșit penultima etapă de calificare din lunga serie începută în primăvară, tenismanii sud-africani eliminînd pe cei indieni. În fond, întregă competiția este o probă de calificare pentru desemnarea adversarilor unei singure echipe, cea care deține trofeul. Abia atunci, în marea finală programată tradițional la sfîrșitul anului, faimoasa „salată de argint” va fi pusă efectiv în joc.

Deci, emisarii a două continente se înfruntă acum pentru dreptul de a deveni challengerii unei adevărate reprezentative continentale — Australia. Stau față în față campioni Europei, echipa Spaniei, de o parte, iar de alta reprezentanții Africii, tenismanii din R.S.A. Finala interzone, penultima etapă a competiției, se va disputa la Johannesburg.

Sarcina spaniolilor se anunță deosebit de dificilă. Redutabila echipă sud-africană, beneficiind și de terenul propriu, pornește ca mare favorită. În rîndurile ei activează asemenea ași ai rachetei ca Cliff Drysdale, fostul australian Bob Hewitt și excelentul său partener de dublu, Fred McMillan. O înfrîngere a acestora în meciul cu Spania ar apărea ca adevărată senzațională și ar fi totodată performanță fără precedent a unei echipe care se bazează de fapt pe un

jucător sancționat. În același articol este discutată și chestiunea diferențelor de interpretare a regulamentului de către arbitrii sud-americani și cei europeni, subliniindu-se că totuși F.I.F.A. are datoria de a interveni pentru a se da regulilor fotbalistice o singură și corectă interpretare.

În urma numeroaselor critici aduse F.I.F.A., sir Stanley Rous a anunțat în cele din urmă că va fi organizată o anchetă. El a precizat că au fost solicitate declarații din partea arbitrilor, a cluburilor Celtic și Racing, precum și a Federației sud-americane de fotbal și a U.E.F.A. Toate rapoartele vor fi discutate în cadrul unui comitet al F.I.F.A. Rous s-a referit și la sarcinile care revin federațiilor naționale în legătură cu imprimarea unei discipline mai ferme în timpul partidelor de fotbal, mai ales în perspectiva unei ediții lărgite a „Cupei intercontinentale” — pe care o are în plan F.I.F.A. — și la care ar participa echipele campioane de club din Europa, America de Sud, Africa, Asia și America de Nord și Centrală.

Comentînd situația în care se află președintele F.I.F.A., corespondentul pentru fotbal al ziarului „TIMES”, Geoffrey Green, scrie că „...sir Stanley se află, de fapt, într-o poziție neconfortabilă, într-o partidă în care un ocean al pasiunilor prea ușor se revarsă...”

După cum anunță ziarul englez, conducerea clubului Celtic a hotărît să amendeze cu cite 250 lire pe fiecare din jucătorii care au făcut parte din echipa ce a jucat la Montevideo. Este și a doua oară de când, în urma unei acțiuni de luare de poziție, un pas mai hotărît în căutarea „fair-play-ului”. Dar îl vom mai regăsi oare?

HERB AUDREY

SUB SEMNUL UNUI MARE INTERES:

ÎNTR-UN MECI INTERNAȚIONAL CAMPIONATELE MONDIALE DE LUPTE LIBERE

DELHI 14 (Agerpres). — Campionatele mondiale de lupte libere se află în plină desfășurare pe stadionul Național din Delhi, cunosînd o afliuență de public nemăintîlnită poate în istoria acestor competiții. La primele 4 recunoscîți au asistat peste 80.000 de spectatori. Disputate sînt extrem de dîrze, iar surprizele nu au lipsit. Cu excepția lui F. Bola, care în turul 3 (la categoria mijlocie) a făcut meci nul cu Baumhann (S.U.A.), ceilalți luptători români au pierdut întîlnirile susținute unei seara. La categoria muscă cel mai bine situat este Richard Sanders (S.U.A.), care a cîștigat prin tuș (minutul 6) la Gheorghe Tapalagă și l-a învins la puncte în turul 4 pe campionul sovietic Nazar Albarian. Cu șanse la primul loc

concură și japonezul Shigeo Tanaka, învingător prin tuș asupra polonezului Kowalski.

Nicolae Cristea (cat. cocos) a ieșit din cursă în turul 4, fiind învins la puncte de Ali Aliev (U.R.S.S.), iar Petre Coman (pană) a pierdut la puncte în fața lui Baawu (R.P. Mongolia).

Alte rezultate din turul patru: uzoară: Valcev (Bulgaria) bate la puncte pe Chand (India), Beriasvili (U.R.S.S.) învinge prin tuș pe Karlsson (Suedia); semijlocie: Atalay (Turcia) bate la puncte pe Aghoubi (Iran), Sagaradze (U.R.S.S.) bate la puncte pe Jutzelle (Elveția), Mustafov (Bulgaria) întrece la puncte pe Houska (S.U.A.), Ahmet Ayik (Turcia) bate la puncte pe Peter Germer (R.D.G.).

CAMBODGIA—PAKISTAN 1-0

SELECȚIONATELE de fotbal ale Cambodgiei și Pakistanului s-au întîlnit la Rangon (Birmania), în turul pentru a 4-a ediție a „Cupei Asiei”. A cîștigat Cambodgia cu 1-0 (0-0)

Curier—foto

Meciul de fotbal Hajduk Split — Dinamo Zagreb continuă să fie amplu comentat în Iugoslavia. Motivat este lesne de înțeles: a fost pentru prima oară în ultimii cinci ani cînd Hajduk a reușit să dispună de vechea sa rivală. Scor: 2-0. În foto: Perici (Hajduk) încearcă să-l păcălească pe Skoric printr-o spectaculoasă fofarecă.

Noul recordman mondial în proba de 100 m bras, înnotătorul sovietic Vladimir Kosinsky, fotografiat în timpul cursei-record (1:06,7).

Intr-un meci disputat sîmbătă seara în Berlinul occidental, boxerul austriac Hans Orsolics (dreapta) și-a păstrat centura de campion european în categoria mijlocie mică, făcîndu-și adversarul K.O. în repriza a 7-a, vest-germanul Klaus Jacoby.

Telefoto: UPI-Agerpres

ZORA FOLLEY ÎNVINS DE LONDON

LA LIVERPOOL, fostul campion de box al Angliei la categoria grea, Brian London, l-a învins la puncte în 10 reprize pe americanul Zora Folley.

Anul viitor, în Franța:

„Tour de l'Avenir” pe un traseu separat de cel al Turului ciclist profesionist

Paris 14 (Agerpres). — Turul ciclist al Franței rezervat amatorilor („Tour de l'Avenir”) se va disputa anul viitor între 7 și 18 iunie, pe un traseu complet separat de cel al Turului Franței pentru profesioniști. În scopul de a evita oboseala unui kilometraj excesiv, raseul a fost redus la 10 etape și va străbate orașele din estul Franței, putînd fi eventual extins (dacă se va obține acordul) în Italia, R. F. a Germaniei și Elveția. Se va face și o derogare în ce privește limita de vîrstă. Fiecare echipă va putea înscrie 3 cicliști în vîrstă de peste 25 de ani.

Forul de ciclism din Spania intenționează să imite federația de specialitate din Italia, care a interzis celor mai buni cicliști amatori să treacă la profesionalism, înaintea Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico.

MECIUL RACING—CELTIC A FOST SAU NU OFICIAL? LA UNELE MECIURI DE FOTBAL S-AR PUTEA PERMITE PURTAREA UNOR MĂNUȘI DE BOX... CRITICI LA ADRESA F.I.F.A. ȘI U.E.F.A. O CUPĂ CU PARTICIPAREA ECHIPELOR CAMPIOANE DIN CINCI CONTINENTE?

SE VA SCUFUNDA F.I.F.A. ÎNTR-UN „OCEAN AL PASIUNILOR ?”

A fost deosebit de gustată, la Londra, butada ziarului italian „PAESE SERA” care sugera, în urmă cu citeva zile, modificarea regulamentului de fotbal. „Ar fi poate util, consideră ziarul, ca o partidă de fotbal să fie împărțită în două reprize, ci în 10 sau 15!... Și, la unele întîlniri, s-ar putea permite jucătorilor să poarte și mănuși de box, pentru a upercuta și plasa directe la figura adversarilor, în timpul luptei pentru minge...”

Spre deosebire de ziarul italian, a cărui satiră la adresa recenților meciuri dintre Celtic și Racing este evidentă, comentarii sportive englezi nu sînt dispuși să gumească. În articolele publicate pe marginea ultimei finale a „Cupei intercontinentale” ei critică cu virulență atât F.I.F.A. cit și U.E.F.A. pentru faptul că nu au fixat cu rigurozitate statutul întîlnirilor dintre campioanele Europei și ale

Americii de Sud și nu acționează cu promptitudine pentru a reglementa ceea ce au denumit unii ca fiind „un campionat mondial al echipelor de club”.

Referindu-se la faptul că parti-

(O revistă a presei britanice transmisă de corespondentul nostru din Londra)

delor pentru „Cupa intercontinentală” li se dă un caracter oficial, John Rafferty de la săptămînalul londonez „OBSERVER” ridică problema responsabilității Federației internaționale de fotbal asociației. El amintește că sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a făcut declarații relativ la incidentele de la Buenos Aires și Montevideo în acești termeni: „...Nu noi știm nimic despre acest meci. Regulile întîl-

nirii nu ne-au fost supuse. În măsura în care ne privește pe noi, întrecerea este amicală”. Rafferty combate această declarație: „Faptele arată că întîlnirile pentru „Cupa Intercontinentală” au un re-

cele spuse de el să fie corecte. Ce a făcut U.E.F.A. pentru a-și exercita controlul? Ea a fost prezentă la prima etapă la „Hampton Park” pentru a încasa sumele ce i s-au cucerit și care s-au ridicat la

11.000 lire. Dar ea a refuzat să cheltuiască măcar o centimă din banii cîștigați arit de ușor pentru a-și trimite un reprezentant la Buenos Aires ca să protejeze interesele propriului ei candidat, Celtic”.

„Acestă competiție este ori nu legală? — se întreabă mai departe comentatorul. Dacă este, atunci organismul mondial — F.I.F.A. — trebuie să o preta. Dacă nu este, atunci să o interzică”.

Aceeași idee este reluată și în alte comentarii: „F.I.F.A. trebuie să-și asume un control deplin” (Donald Saunders în „DAILY TELEGRAPH”), „F.I.F.A. trebuie să zdrobească această anarhie din fotbal” (Albert Barham în „GUARDIAN”), „F.I.F.A. cercetează scandalul de la Montevideo. Ea trebuie să acționeze cu promptitudine, înainte de a-și pierde tot respectul” (Ken Jones în „DAILY MIRROR”).

Cerînd conducătorilor F.I.F.A. „să nu se spele pe mâini” de răspunderea lor, articolul din „GUARDIAN” consideră „...semnificativ pentru lipsa de ordine care domnește în fotbalul internațional și faptul că nici în momentul de față nu se știe precis cîți jucători au fost eliminați pe fe teren la Montevideo. În timp ce s-a scris în ziare că au fost dictate 5 eliminări de pe teren, arbitrii întîlniri a declarat că el l-a scos afară în ultimul minut și pe Auld, al șaselea